

Gymnázium Hello, škola, do které chcete chodit

Pod tajuplnou zkratkou MMIT se ukrývá nový unikátní obor Gymnázia Hello.

AUTOR *Václav Menšík*

FOTO *Vladimír Pryček*

Už při vstupu do přízemí budovy porubské školy Hello si všímám, že je to tu tak nějak jinak, než si pamatuji z dob, kdy jsem sám navštěvoval všeobecné gymnázium na maloměstě.

Nevítá nás žádná nerudná uklízečka, ale příjemná paní vrátná, během čekání na naši průvodkyni Gabrielu Juránkovou si, krom veselého cvrkotu na chodbách, kterými se vedle češtiny dost často nese i angličtina, všímám také obřího akvária s rybičkami, jež, jak zjistíme později, navrhovali sami studenti v rámci týmového projektu.

Na chodbách míváme portréty prezidenta Václava Havla, který tu má i vlastní nástěnku, o kousek dál debatují studenti nad šachovou partii, ale to nejlepší teprve přijde. Stačí nakouknout do třídy.

V jedné z učeben právě probíhá hodina biologie studentů prvního ročníku gymnázia zaměřeného na moderní média a uživatelské IT – tedy onoho oboru, který se schovává pod zkratkou MMIT. Studenti nejdříve zkoumají buňky mikroskopem s kamerou, a poté se přesunou do vedlejší učebny, aby si nasadili obří brýle pro virtuální realitu. Působivé!

„Mým hlavním cílem je seznámit studenty s praktickou stránkou

biologie,“ říká nám mladá učitelka Vendula Martiníková. A hned dodává, že třeba ona virtuální realita je perfektním nástrojem k pochopení i zapamatování si probírané látky.

„Dnes si studenti ve virtuální realitě zobrazují buňky, jindy si zase budou moci prohlédnout třeba vnitřní orgány ve 3D a v tomto školním roce stihneme i mapování klimatu a výskytu živočichů v přírodě pomocí dronů,“ nadšeně vypráví Vendula Martiníková o tom, co vše mají v osnovách biologie připraveno.

Podobné nadšení panuje i u studentky Elišky Legerské, které se po skončení hodiny ptám na důvody, proč si nový obor vybrala. „Vidím v informačních

technologiích a umělé inteligenci budoucnost. Bavi mě to. Jednou bych chtěla programovat nebo dělat s grafikou,“ netají se svými sny Eliška.

Po přestávce se za našimi studenty přesuneme do hodiny výtvarné výchovy. Ano, někde v rohu učebny se opravdu krčí temperové barvy, štětce a klasická čtvrtka papíru. Jenže studenti tu nejsou. Sedí ve vedlejší místnosti u počítačů a soustředěně pracují.

„V rámci výtvarné výchovy upravujeme na počítači fotografie, které studenti v minulé hodině sami nafotili,“ prozradila nám důvod pekelného soustředění dětí učitelka Tereza Wogelmuth Drnovská.

A tak je to tu se vším. V Hello vědí, že teoretický základ je nutný, ale pro úspěch v životě je mnohem cennější praktické využití nabytých znalostí, schopnost argumentace i práce s informacemi.

Že to není jen fráze z letáku, potvrzuje student Jonáš Marták. „Mě zajímá marketing, podnikání a moderní technologie. Proto jsem si vybral tenhle gympl. Učí nás tu komunikovat s lidmi i pracovat v týmech. A to je podle mě důležité!“ ukazuje až nečekaně jasný názor na své vzdělávání student, který by chtěl jednou podnikat a už dnes ví, že komunikace, týmovost, technologie a marketing jsou věci, bez kterých se v moderním světě neobejde.

Gymnázium Hello však rozhodně není jen o technologiích, jak podotkne studentka Eliška. „Máme super učitele, je nás ve třídě méně, mají na nás čas a nikdy nás neodmítnou, když se potřebujeme

o čemkoliv poradit,“ přidává další pochvalu a vrací se zpět k počítači.

Už dále nechceme vyrušovat a s pocitem dinosaurů, pro které všeobecné vzdělání znamenalo větné rozbory a Mendělejevovu periodickou tabulku prvků rychle

oddmolenou z paměti na stupínku u tabule, se loučíme. Zdejší dětem trochu závidíme a zároveň se těšíme na další návštěvu v téhle neobyčejné a inspirativní škole.

